

KẺ PHÁ NGƯỜI XÂY

Xạo tôi còn nhớ, khi còn ở Trung Học, tôi thường nghe Ba tôi và các chú bác nói về Palestine... mà không biết ắt giáp gì. Khi cuốn phim Exodus (Về Miền Đất Hứa) ra đời, tôi để dành tiền đi xem phim này năm ba lần mà cũng chưa đã. Tôi khoái phim này vì tôi khoái tinh thần chiến đấu của người Do Thái trong những Kibbudz, tương tự như Ấp Chiến Lược của Cụ Ngô Đình Diệm trong những năm cuối thập niên 1950. Bên trong vòng rào là “Ta”, bên ngoài vòng rào là “Địch”. Ấy vậy mà chỉ trong vòng hai thập niên lập quốc, những Kibbudz này đã trở thành một quốc gia hùng mạnh và văn minh nhất trong vùng. Vùng Trung Đông.

Mãi cho đến năm 1975 và trở về sau này, khi hiểu ra “nghĩa bóng” của tên gọi Palestine là để ám chỉ những kẻ lưu vong mất nước... thì mới... thâm đôn với thân phận của chính mình... “Thân Phận Palestine”.

Trước khi tìm hiểu nguyên nhân nào người Palestine bị mất nước thì không thể không đề cập đến một dân tộc nhỏ bé mới vừa lập quốc năm 1948.

Do Thái lập quốc năm 1948, chỉ 20 năm sau trở thành một cường quốc trong khu vực, ngay cả Ai Cập (Egypt) cũng phải nể mặt, nói chi đến Lebanon, Syria, Jordan. Trong thời gian từ 1948 đến 1973, chỉ kể đến ba cuộc chiến lịch sử của quân đội Do Thái cũng đủ chứng minh sức mạnh của quốc gia nhỏ bé “nằm trong lòng địch” này. Ba cuộc chiến mà lịch sử chiến tranh thế giới ví như cuộc chiến giữa chàng tí hon David và người khổng lồ Goliath.

Xét cho tận cùng lý lẽ thì có thể nói “không có sự đào tạo, xây dựng, và bảo trợ” của Hoa Kỳ thì không bao giờ có Quốc Gia Do Thái năm 1948.

– **Tháng 10 năm 1956** (Sau khi lập quốc 8 năm), quân đội (non choẹt) Do Thái bất thần ào ạt tấn công Ai Cập trên khắp các mặt trận. Sau 5 ngày giao chiến, quân Do Thái chiếm gần như toàn bộ bán đảo Sinai, Dải Gaza, và các mục tiêu khác. Vì ảnh hưởng đến quyền lợi của kênh đào Suez nên Anh–Pháp can thiệp để đưa đến kết thúc sớm.

– **Tháng 6 năm 1967**, liên quân bốn (4) nước, Egypt, Syria, Jordan, và Lebanon chuẩn bị tấn công tiêu diệt Do Thái, như tiên hạ thủ vi cường, sáng sớm rạng ngày 5 tháng 6 năm 1967, không quân Do Thái bất ngờ tấn công tất cả các phi trường của Ai Cập, chỉ trong vòng vài tiếng đồng hồ, không quân Do Thái gần như kiểm soát toàn bộ không phận của Ai Cập để mở màn cho cuộc chiến “6 Ngày” của Do Thái. Không có một chiếc máy bay nào của Ai Cập cất cánh khỏi phi trường của mình. Một điều kỳ thú khiến cả thế giới bàng hoàng ngạc nhiên là chỉ trong vòng 6 ngày (5/6/1967 đến 11/6/1967) quân đội Do

Thái làm cỏ bán đảo Sinai (Ai Cập), chiếm Dải Gaza, khu Bờ Tây sông Jordan, trong đó có thành cổ Jerusalem, cao nguyên Golan. Tối 7/6, khi xe tăng Israel chỉ còn cách thủ đô Amman 10km, vua Jordan buộc phải chấp nhận yêu cầu đình chiến. Hôm sau, Đại sứ Ai Cập tại LHQ Mohammed Awad El Kuoni không giấu nổi sự ghen ngào khi thông báo tại Hội đồng Bảo an rằng chính phủ của ông bằng lòng ngừng chiến. Lực lượng vũ trang Syria cầm cự được thêm hai ngày nữa rồi cũng phải buông súng vào ngày 10/6. Chiến dịch quân sự phòng ngừa chớp nhoáng (preemptive action) của Israel kết thúc thắng lợi. Một mình Do Thái đã đánh bại liên quân của bốn (4) quốc gia, Egypt, Syria, Jordan, Lebanon. Iraq chỉ đóng vai trò tiếp vận.

– **Chiều 6/10/1973**, những tiếng cầu nguyện trong ngày lễ Sám hối (Yom Kippur) lặng lẽ và thiêng liêng nhất của năm đột ngột bị ngắt quãng bởi tiếng còi hú dồn dập. Trên đường, xe tải, xe buýt, và xe jeep quân sự phóng như điên. Toàn thể Israel bàng hoàng trước tin quân Ai Cập và Syria đã vượt biên giới tiến vào lãnh thổ của Do Thái. Chiến sự nổ ra ở biên giới, Bộ Quốc phòng Israel đột ngột sôi lên như đàn ong vỡ tổ. Tin từ mặt trận báo về tới tấp. Vào đúng 1:55g (giờ địa phương), Syria điều 1,400 xe tăng và hơn 1,000 khẩu pháo tấn công lên cao nguyên Golan. Trong khi đó ở đây, Israel chỉ để gần 180 xe tăng và 50 pháo. Chênh lệch lực lượng quá lớn (tỷ lệ 12:1, lợi thế nghiêng về Syria), cộng với sự bất ngờ khiến quân Do Thái phải lùi liên tục. Cùng lúc, ở phía nam Israel, quân Ai Cập vượt kênh Suez, dễ dàng vượt qua phòng tuyến Do Thái lỏng lẻo, nhanh chóng lập ra một đầu cầu khoảng 10km xuyên sâu vào bán đảo Sinai. Với người Do Thái, tháng 10 năm 1973 thực sự là những ngày đen tối. Chiến tranh Yom Kippur xảy ra bất ngờ và khủng khiếp, đột ngột đe dọa an ninh, thậm chí cả sự sống còn của Israel. Mặc dù vào cuối cuộc xung đột, Tel Aviv lật ngược tình thế, kẻ dao vào cổ cả Cairo lẫn Damascus, nhưng điều này chẳng thể loại bỏ được nỗi choáng váng khiến cả đất nước Do Thái chao đảo rất lâu sau đó.

Năm mươi năm sau, năm 2023, Do Thái lại chứng minh cho thế giới thấy rằng sức mạnh của anh chàng tí hon David và gã khổng lồ Goliath. Cuộc chiến xảy ra sau tháng 10 năm 2023, sau khi một lực lượng nhỏ của Hamas tràn qua biên giới Do Thái giết hơn ngàn thường dân vô tội, bắt hàng trăm người làm con tin.

Có thể nói rằng kể từ khi lực lượng IDF của Do Thái vượt biên giới tràn qua dải Gaza, lực lượng không quân của Do Thái gần như “làm chủ” bầu trời Trung Đông (Lebanon, Syria, Jordan, Yemen, Iran, Iraq...) thậm chí đến thủ đô Doha của Qatar nữa...

Xạo Tôi chỉ nêu lên một vài sự kiện, biến cố quân sự liên quan đến Do Thái đối với các quốc gia Trung Đông để có một nhận định khách quan và đơn giản rằng “sức mạnh quân sự của Tel Aviv là sức mạnh quân sự của Washington”. Nói một cách rõ ràng hơn bất cứ ai khơi chiến hay lâm chiến với Israel đồng nghĩa lâm chiến với USA. Cái tối ưu của Israel là không lực của Israel luôn luôn làm chủ không phận của đối thủ ngay từ giây phút đầu cùng lúc áp dụng nhị thức thiết giáp với chiến thuật hành quân chớp nhoáng của quân Đức Quốc Xã (Blitzkrieg–Thiểm Điện Chiến) khiến đối phương trở tay không kịp. Thêm

vào đó sự ngu đần dốt nát của tướng lãnh Hồi Giáo chỉ biết đọc kinh Ala... giết được nhiều người thì gặp Mohammed sớm.

Hình như điều đó ai cũng biết từ cuối thập niên 1940 (1948) đến giờ. Xạo tôi có viết trước đây rằng “CIA của Mỹ, M15–16 của Anh, Mossad của Do Thái... tuy ba mà một, tuy một mà ba)”. Riêng Mossad có một đặc điểm lợi hại nhất mà không bên nào có. Tất cả agent của Mossad phải thông thạo nói, viết, và đọc được tối thiểu (bắt buộc) ba thứ tiếng không phải là tiếng Hébreu của riêng người Do Thái. Tiếng Anh (Mỹ), tiếng Arab, và tiếng địa phương đang hoạt động. Thí dụ đang hoạt động ở Nga thì phải biết tiếng Nga... Họ là những phu khuân vác ở bến tàu, người ở đợ, hầu bàn, tài xế taxi, xe buýt, một bác sĩ, tiến sĩ kỹ sư, hay một Ông Chủ hãng triệu hoặc tỷ phú. Tóm lại họ có mặt khắp mọi nơi mọi chốn với toàn tính thời gian.

Điều đó ai cũng biết, chỉ có mấy “Ông Đạo Khùng” thủ lãnh của bọn khủng bố Hồi Giáo là không biết, cố tình không biết vì lời thề “Tiêu Diệt Do Thái”.

Cả thế giới ai cũng biết QATAR là “cục cưng của Mỹ” từ khuya rồi, vậy mà Netanyahu ra lệnh cho không quân Do Thái dội bom trên lãnh thổ Qatar khơi khơi lấy lý do là truy sát các lãnh tụ của Hamas. Hamas tấn công Do Thái (10/2023), Do Thái mở cuộc chiến tranh quy mô quyết san bằng Gaza và tiêu diệt tận cùng Hamas... ấy vậy mà Thủ Lãnh tối cao của Hamas ở Gaza là Khalil al-Haya lại cư trú công khai thường trực tại Qatar. Ông Khalil al-Haya trở thành thủ lĩnh các chiến dịch của Hamas ở Gaza kể từ khi người tiền nhiệm Yahya Sinwar bị ám sát vào năm 2024. Trước đó, ông Haya từng là cấp phó của ông Sinwar, người được cho chủ mưu vụ đột kích của Hamas vào miền nam Israel hồi tháng 10/2023. Một trong những Thủ Lãnh tối quan trọng của Hamas là Khaled Mashaal. Khaled Mashaal là nhà lãnh đạo tối cao của Hamas ở nước ngoài, là người đứng đầu của tổ chức này trong thời gian từ năm 1995–2017. Sau này, vị trí của ông Mashaal do ông Haniyeh đảm nhiệm. Năm 1997, các điệp viên Mossad của Israel đã tìm cách đầu độc ông Mashaal ở Jordan nhưng bất thành. Họ buộc phải giao thuốc giải độc sau khi vua Jordan lúc bấy giờ là Hussein đe dọa hủy bỏ hiệp ước hòa bình vẫn còn hiệu lực giữa Tel Aviv và Amman. Giá trị tài sản ròng của ông Mashaal ước tính khoảng 5 tỷ USD.

Cuộc không kích của không quân Do Thái ngày 9/9/2025 vào lãnh thổ Qatar có thành công hay không vẫn là một sự “bí ẩn”. Nhưng về phía Hamas thì cho rằng cuộc không kích vào những nhân vật cao cấp nhất còn sót lại của Hamas hoàn toàn thất bại. Trong số các nhân vật cao cấp đó gồm có Khalil al-Haya, thủ lĩnh các đơn vị Hamas ở Gaza; Zaher Jabarin, lãnh đạo Hamas ở Bờ Tây; Mohammad Darwish, người đứng đầu Hội đồng Shura của Hamas; Nizar Awadallah và Khaled Mashaal, các lãnh đạo của Hamas ở nước ngoài.

Rồi câu chuyện sẽ đi đến đâu? Yên tâm yên chí, rồi mọi việc cũng đâu vào đó, cũng trâu bò húc nhau ruồi muỗi chết dài dài...

Câu hỏi được đặt ra ở đây là “Washington và Doha có biết các thủ lĩnh cao cấp của Hamas hội họp tại Doha ngày 9/9/2025 hay không!?”

Câu trả lời xin để dành cho quý vị.

Chính trị có những nghịch lý mâu thuẫn vô lý đến nỗi nó hóa thành sự thật mà không ai ngờ tới. Sự thật là ai mới là người chính thức “đỡ đầu” cho các lực lượng Hamas, Hezbollah, Houthi, Jihad, IS... Qatar đã chứa chấp và dung túng cho các nhân vật cao cấp của khối Hồi Giáo khủng bố giết người, trong khi Mỹ ngồi sờ sờ ở Qatar... thì không vô lý sao được?

Dư luận chính trị thế giới cho rằng sau vụ không quân Do Thái tấn công Iran như vào chỗ không người, kế tiếp là B2 tàng hình của Mỹ dội bom ba căn cứ nguyên tử của Iran... thì những lực lượng vũ trang cực đoan quá khích của Hồi Giáo do Tehran đỡ đầu và nuôi dưỡng sẽ dần đi vào tan rã và biến mất.

Nhưng tất cả đã lầm. Nó vẫn còn nguyên đó, nó vẫn là một “thực thể” hữu hình hữu ảnh, nó vẫn còn và vẫn có tiếng nói trên chính trường quốc tế. Người chính thức nuôi dưỡng nó không bao giờ muốn nó chết, vì nó sống có lợi hơn là nó chết. Nó vẫn còn nghênh ngang ăn thua đủ với những thế lực gọi là thù địch với nó. Nó không mạnh bằng ai, nhưng nó có cái nghề “giết lén”, “đánh lén”, và bắt con tin... làm tiền hay đòi hỏi yêu sách. Nếu xem nó như một nhóm vũ trang khủng bố ngoài vòng pháp luật thì cứ tiếp tục triệt tiêu nó... mặc mớ chi đương kim Tổng thống Hoa Kỳ phải đi thương lượng với nó.

Ngày 29/9/2025, giới truyền thông Hoa Kỳ đồng loạt đưa tin “Tổng thống Hoa Kỳ Donald Trump đề xuất 20 điểm để tiến tới hòa bình cho Dải Gaza giữa Israel và Hamas.”

Hôm 23/9/2025 vừa rồi, Trump đã tuyên bố trước Đại Hội Đồng Liên Hiệp Quốc rằng Trump đã giúp giải quyết tất cả là bảy (7) cuộc chiến tranh, nhưng trước mắt hai cuộc chiến tranh khốc liệt đẫm máu nhất vẫn còn đang tiếp diễn ngày càng mãnh liệt hơn.

Vậy chúng ta thử tìm hiểu xem kế hoạch 20 điểm mang hòa bình cho Dải Gaza... nó sẽ đi tới đâu, vì kết quả còn tùy thuộc vào hai bên đang lâm chiến chứ không phải tùy thuộc vào phía trung gian hòa giải là Mỹ. Về phía Israel thì Thủ tướng Benjamin Netanyahu tán thành ngay. Về phía Hamas thì chưa thấy nói năng gì chỉ biết tin rằng họ đang bàn thảo với nhau. Dư luận chung chung thì cho rằng Hamas khó mà chấp nhận kế hoạch của Trump được vì họ cho rằng kế hoạch này là “một viên thuốc độc bọc đường”. Hầu hết các nhà phân tích chính trị thế giới thì cho rằng “khó mà biết được phản ứng của Hamas trong thời điểm này đối với kế hoạch của Tổng thống Trump đề xuất cho Gaza”. Thời điểm mà Tel Aviv vẫn cứ ra rả hàng ngày “IDF” sẽ san bằng Gaza City, bất cứ ai còn ở lại Gaza City là phiến loạn quân Hamas. Viên thuốc độc đó là điều khoản thứ 13 trong 20 điều khoản của Trump đưa ra:

– Hamas và các phe phái khác không được có vai trò nào trong việc quản lý Gaza dưới bất kỳ hình thức trực tiếp hay gián tiếp nào. Toàn bộ hạ tầng quân sự, bao gồm đường hầm và nhà máy sản xuất vũ khí của Hamas sẽ bị phá hủy. Các cơ quan độc lập sẽ giám sát quá trình giải giáp. “Gaza Mới” sẽ cam kết xây dựng nền kinh tế thịnh vượng và chung sống hòa bình với các nước láng giềng.

Điều khoản 9 bổ túc cho Điều 13 đã nói quá rõ ràng rằng “Hamas chẳng những bị giải giáp giải thể mà không được tham gia bất cứ hoạt động nào liên quan đến dân Palestine:

– Gaza sẽ được quản lý theo hình thức chính quyền lâm thời chuyển tiếp, do một ủy ban Palestine mang tính kỹ trị, phi chính trị điều hành. Ủy ban này chịu trách nhiệm bảo đảm hoạt động hàng ngày của các dịch vụ công cho người dân Gaza. Ủy ban sẽ bao gồm các chuyên gia Palestine đủ năng lực và chuyên gia quốc tế, hoạt động dưới sự giám sát của cơ quan chuyên tiếp quốc tế mới mang tên Hội đồng Hòa bình. Hội đồng Hòa bình do Tổng thống Trump đứng đầu và chủ trì, cùng các thành viên khác sẽ được công bố sau”.

Như vậy một “Gaza Mới” sẽ không có sự hiện diện của lực lượng Hamas vì đã hoàn toàn bị giải thể, và được chỉ đạo dưới quyền của Tổng thống Hoa Kỳ.

Xạo tôi không phải là một nhà phân tích chính trị thế giới, xạo tôi cũng không phải là một trong những lãnh tụ tối cao của Hamas hay của Khối Hồi Giáo thuộc dòng Shiite, xạo tôi chỉ là một người lính già xa quê hương... nhưng không thể nào chấp nhận một bản kế hoạch như thế của Tổng thống Trump. Ký vào đó là ký vào một văn kiện “đầu hàng vô điều kiện”, chẳng khác nào Cựu Tổng thống Thiệu ký vào văn kiện “Ngừng Bắn Paris 1973” trong đó có viên thuốc độc bọc đường là quân của hai bên ở đâu ở tại đó.

Ký hay không ký gì thì số phận của Hamas cũng đã được định đoạt rồi.

Xạo tôi nhớ lại tháng 10 năm 2024, trong thời gian vận động tranh cử, Donald Trump nhắc đến Gaza như một “khu đất vàng” để đầu tư bất động sản. Trump thường tuyên bố rằng Dải Gaza có tiềm năng “đẹp hơn cả Monaco” nếu được tái thiết đúng cách.

Cách đây không lâu, tháng hai năm 2025, trong một cuộc họp báo với Thủ tướng Netanyahu, Trump đã đề cập đến việc di dời hàng triệu dân Palestine ra nước ngoài và biến dải đất này thành khu du lịch đẳng cấp quốc tế, và Trump ví như “Riviera Của Trung Đông”. Riviera là địa danh nghỉ mát, du lịch nổi tiếng ven Địa Trung Hải trải dài từ Pháp đến Italy.

Trang tin “Puck News”, trang tin chuyên về những nhân vật nổi tiếng tại Mỹ, tiết lộ rằng kịch bản di dời dân Palestine sau khi tiếp quản Gaza và biến Gaza trở thành Riviera là do chính con rể của Trump là Jared Kushner gốc Do Thái đề xướng.

Jared Kushner là chồng của Ivanka Trump, từng là cố vấn và là Đặc Phái Viên Trung Đông trong nhiệm kỳ đầu của Trump. Năm 2021, sau khi rời khỏi White House, Kushner trở thành người lãnh đạo quỹ đầu tư và nhận hàng trăm hay hàng ngàn tỷ đô la từ các quốc gia vùng vịnh, nhiều nhất là Arab Saudi.

Dù đây chỉ là một “dự tính tương lai” của cha con Trump, nhưng đã bị hầu hết các đồng minh của Mỹ ở vùng Trung Đông phản đối quyết liệt về việc di dời dân Palestine, hơn nữa, cơ sở pháp lý theo Luật Pháp Quốc Tế có để Mỹ “tiếp quản” Gaza và tiến hành các dự án bất động sản ở dải đất này hay không là một chuyện rắc rối phức tạp đáng kể.

Chắc chắn những sự kiện này đều nằm trong sự dự đoán và tính toán của Trump và ekip làm việc cùng Ông. Trump cũng thừa biết rằng Hamas không bao giờ chấp nhận kế hoạch hòa bình 20 điểm của Ông, nên Ông yêu cầu Hamas chấp nhận kế hoạch hòa bình ở Gaza muộn nhất là vào tối chủ nhật 5/10/2025, nếu không sẽ đối mặt với địa ngục. Trump tuyên bố trên mạng Truth Social ngày 3/10 như sau:

“Những người Palestine vô tội nên sơ tán khỏi khu vực và đến nơi an toàn hơn để đề phòng nguy cơ có một cuộc tấn công nhắm vào lực lượng còn lại của Hamas”. Hầu hết thành viên Hamas đã bị bao vây và phong tỏa về mặt quân sự. Chỉ cần tôi ra lệnh là mạng sống của họ sẽ chấm dứt ngay lập tức. Với những người còn lại, chúng tôi biết các người đang ở đâu, là ai, và các người sẽ bị truy lùng, tiêu diệt, các người đang có “cơ hội cuối cùng”.

Với ai chớ với Trump thì chuyện hù dọa tối hậu thư rồi gia hạn ngày thì là chuyện “xưa rồi Diễm”. Thực tế trước mắt là lực lượng IDF của Israel đang tăng tốc việc “san bằng” Gaza City và đốc thúc việc sơ tán người dân ra khỏi thành phố này cùng lúc với bản kế hoạch hòa bình của Trump. Trump sẽ là người “chủ trì” việc tái thiết Dải Gaza nếu Hamas chấp nhận bản kế hoạch này.

Netanyahu phá bây giờ để Trump xây dựng sau này...

Một bản hợp tấu vô cùng tuyệt diệu trên hơn 60 ngàn xác chết của người dân Palestine vô tội.

Tiếng đàn violon réo rắt của Trump hòa hài với tiếng trống thúc quân của Netanyahu chẳng thua gì cầm tiêu hợp tấu “Tiểu Ngạo Giang Hồ” của Khúc Dương.

Có phải khúc cầm tiêu hợp tấu này là bản thảo của “Riviera Trung Đông” của gia đình dòng họ DONALD!?

Xạo chơi cho vui rồi... bỏ.

MĐ Út Bạch Lan/E22

Tin Giờ Chót:

... Hamas vào thứ Sáu (ngày 03/10) đã phản hồi kế hoạch hòa bình cho Gaza của Tổng thống Mỹ Donald Trump, đồng ý thả toàn bộ con tin Israel và chuyển giao quyền quản lý Dải Gaza. Tổ chức này cũng cho biết sẵn sàng ngay lập tức tham gia đàm phán hòa giải để thảo luận chi tiết. Trump đáp lại rằng ông tin Hamas đã sẵn sàng đạt được hòa bình lâu dài...

Vấn đề gai góc nhất là việc giải giáp lực lượng vũ trang Hamas và Chính Phủ Palestine sau khi “ngừng bắn”. Ngay bây giờ, Hamas hứa sẽ trao trả tất cả con tin còn sống hay đã chết... thì lực lượng IDF có “ngừng bắn” hay “không tiến quân” nữa hay không... Chờ xem.

Xin nhắc là: Trong 20 điều khoản của Kế Hoạch Hòa Bình của Donald Trump, không có một chữ nào nhắc đến vai trò của “Chính Phủ Palestine” mà chỉ nói đến “Hội Đồng Hòa Bình”.

*Nguồn: Internet eMail by **văn chương vũ chuyển***

*Đăng ngày Thứ Bảy, October 4, 2025
Tkd, Khoá 10A—72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*